

Osamosvojeni Gregor Virant si je v novi stranki ponovno postavil visoke etične in moralne cilje. Kako dolgo jim bo kos?

Et tu, Virante?

SPOPAD NA DESNICI ALI PREDVOLILNA MIMIKRIJA?

BORUT MEKINA

»TRDNO SMO PREPRIČANI, DA LAHKO SLOVENIJO NA PRAVO POT VRNETA ZNANJE IN SODELOVANJE ... UPRAVLJANJE DRŽAVE JE TREBA ZAUPATI LJUDEM Z VRHUNSKIM ZNANJEM IN SPOSOBNOSTMI, NAJBOLJŠIM, KI JIH PREMOREMO ... V POLITIČNI PROSTOR ŽELIMO VNAŠATI ZMERNOST, STRPNOST IN SODELOVANJE ... UGRABLJENO DRŽAVO BOMO VRNILI LJUDEM ... DRŽAVO ŽELIMO UPRAVLJATI ZA LJUDI, ZA VSE DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANE ... NA ETIČEN, PRAVIČEN, DOMOLJUBEN, DO OKOLJA PRIJAZEN, UČINKOVIT, GOSPODAREN IN SOČUTEN NAČIN.« - IZ UVODA PROGRAMA NOVE LISTE GREGORJA VIRANTA. MU VERJAMETE?

VIRANTOV VZPON

Čeprav GREGOR VIRANT nikoli ni bil član SDS, je bil eden glavnih stebrov stranke, eden njenih najbolj popularnih predstavnikov in glavnih vlečnih konjev. Svojo politično kariero je s pomočjo stranke Janeza Janše in tasta, vplivnega člana SDS MIHAELA BREJCA, začel že v drugi polovici devetdesetih, ko se je v imenu SDS začel pojavljati v okviru različnih delovnih teles. Dejansko pa se je iz akademskega okolja v politiko - prej je bil svetovalec na ustavnem sodišču in profesor na fakulteti za varnostne vede - preselil šele v času vlade ANDREJA BAJUKA, ko je postal državni sekretar na ministrstvu za notranje zadeve. Njegov nadrejeni minister je bil tedaj PETER JAMBREK, od takrat tudi eden Virantovih najtesnejših sodelavcev.

Že v času Bajukove vlade so o Virantu politični komentatorji začeli pisati hvalnice. Bil je pravo nasprotje in osvežitev kadrovskega arzenala SDS, bil je strpen, pripravljen na dialog, odkrit strokovnjak, predvsem pa si je v javni upravi začel prizadevati za depolitizacijo. Njegov prijem je deloval, Virant je bil tako rekoč avantgarda novih slovenskih vplivnežev, ki so se na lestvicah popularnosti povzpeli zaradi svoje domnevne apolitičnosti. A to je bil seveda tudi trik, kajti Virant je na ministrstvo prišel prav s pomočjo velike Bajukove »čistke«, ko je slednji po političnem ključu na hitro menjal praktično vse, ki jih je bilo mogoče zamenjati. In ko je tik pred odhodom z oblasti Bajukova vlada na predrzen način politično imenovane funkcionarje prekvalificirala v stalno zaposlene visoke uradnike, je Virant molčal.

V naslednji vladi, ki jo je vodil JANEZ DRNOVŠEK, je bil Virant edini od »Bajukovih« funkcionarjev, ki ga nova oblast, verjetno tudi zaradi njegove priljubljenosti, ni zamenjala. Za to si je prizadeval predvsem tedanji generalni sekretar vlade MIRKO BANDELJ. »Ohranili smo ga, prvič, ker je bil strokovnjak, drugič, da nam ne bi očitali, da pometamo, ko se oblast menja. In tretjič, ker sem sam ocenjeval, da je bil Virant dobra zveza in okno do Janeza Janše, če smo se hoteli kaj dogovoriti z opozicijo. Zelo sem se trudil

in prepričal Drnovška, da je Virant ostal, čeprav je bil Bohinc proti,« pravi odvetnik Bandelj danes. Virant je bil torej posledica dogovora med levico in desnico, česar pa javnost seveda ni vedela. Za večino opazovalcev je Virant postal »objektivni,« notranji kritik kadrovanja LDS.

S svojim novim šefom, notranjim ministrom RADOM BOHINCEM, se je tako zapletal v različne spore. In ko je zaradi Bohinčevih kadrovskih potez celo zagrozil z odstopom, si je pridobil še sloves načelnega strokovnjaka. Seveda pa danes vemo, da si je v resnici Virant to lahko privoščil. Ne toliko zaradi svojih načel kot zaradi tega, ker mu je SDS ponudila vse potrebno zaledje. To je postalo očitno tik pred parlamentarnimi volitvami leta 2004, ko je Virant zares odstopil s sekretarskega mesta. Javnosti je sporočil, da je sprejel članstvo v strokovnem svetu SDS, pripravil strankarski program, in »čeprav sem program pisal popolnoma v skladu s svojo strokovno izobrazbo, je to mogoče šteti tudi kot politični angažma. Zaradi tega sem se odločil vrniti funkcijo na notranjem ministrstvu«, je dejal. Tudi zaradi takšne načelnosti je Virant po zmagi SDS leta 2004 v vladi Janeza Janše postal njen najbolj priljubljeni minister.

VIRANTOVA DVOJNA IGRA

Na vrh javnomnenjskih lestvic se je zavihтел z javnosti všečno serijo tiskovnih konferenc, na katerih je slikovito predstavljal klestenje stroškov podedovane zapuščine LDS. Njegov moto za širše množice so bile pocenitve in druge akcije. Varčeval je pri kavicah in sokovih, a kot je znano danes, je dejansko na koncu svojega ministrovanja javne finance, navkljub opozorilom vladnega makroekonomskega urada, skorajda potopil s plačno reformo javnega sektorja. Kot mu je kasneje še najbolj zamerila njegova naslednica, IRMA PAVLINIČ KREBS, je v sporazumu s predstavniki javnega sektorja popustil pri določilu, da se mora dogovor izvršiti ne glede na makroekonomske razmere. To je bila pravzaprav ena Virantovih najdražjih dvojnih iger. A v svoji karieri jih je odigral že kar nekaj.

Tako je bil denimo v času ministra Bohin-

ca pristojen za ureditev problema visokih dodatnih plačil, ki so jih funkcionarji prejeli v obliki avtorskih honoŕarjev, pa je bil sam rektor med njimi, saj je v času ministrovanja vedno našel čas za predavanja na dveh paradržavnih fakultetah, na Fakulteti za državne in evropske študije ter Evropski pravni fakulteti. V času Janševe vlade se je v javnosti uveljavil kot borec proti funkcionarskim privilegijem, pa je sam skorajda leto dni po koncu funkcije do zadnjega živel od funkcionarskega nadomestila, češ da si ni mogel najti redne zaposlitve. Uveljavljal se je tudi kot borec proti klientelizmu, pa se je na koncu izkazalo, da je njegov tast Miha Brejc kot evropski poslanec z denarjem Evropskega parlamenta za svojega osebnega asistenta plačeval hčerko, Virantovo ženo.

A največja Virantova dvoličnost je bila zaigrana prav v razmerju do svojega šefa, Janeza Janše. Virant, kot avtor etičnega kodeksa, ki ga je predstavljal kot veliko inovacijo v času Janševe vlade, si je namreč v javnosti prizadeval za »ničelno toleranco«. Med drugim je leta 2005 zahteval, da državni funkcionar »v primeru, ko so sodni postopki proti funkcionarju v razmeroma razviti fazi, če torej pride do pravnomočne obtožnice, v času, dokler se stvari ne razčistijo, umakne s funkcije«. Kot vzor je tedaj omenjal svojega sekretarja GORAZDA PERENIČA, ki se je poslovil od ministva po tem, ko so se pojavili že »namigi o njegovih domnevno spornih ravnanjih v zasebnem življenju«. A v primeru funkcionarja v državnem zboru, Janeza Janše, je Virant stališče spremenil. Pred dvema mesecema je v intervjuju za Mladino dejal, da Janši ni treba odstopiti, saj »ni ničesar konkretnega, kar bi dokazovalo, da je dobil podkupnino, da je sprejel obljubo podkupnine ali kaj podobnega«.

PROGRAM ZA ELITO

Bo sedaj z ustanovitvijo Virantove stranke in prevzemom javne odgovornosti te dvoličnosti konec? Za zdaj slabo kaže. »Fantje«, kot jim pravi eden od podpornikov RADO PEZDIR (deklet namreč resda ni med njimi), so že v uvodnih pojasnilih o tem, zakaj se odločajo za ustanovitev politične stranke, naredili nekaj moralnih akrobacij. »Če ne zberemo 8000 podpisov, potem je jasno, da volilno telo takšne stranke ne potrebuje in našo ponudbo zavrta. Se pravi, to bo prvi filter, preden gremo na volitve,« je dejal Pezdir odločno pred približno tdnom dni na RTV Slovenija.

S temi besedami je precej plemenito napovedal, da so se »fantje« odločili za veliko bolj zahtevno pot - ustanovitev liste, ne pa stranke. Za ustanovitev stranke zadostuje zgolj 200 podpisov, pri listi pa je treba v vsaki od osmih volilnih enot zbrati 1000 podpisov. A ko so se »fantje« ta teden zbrali v Hotelu Mons, se je plošča vrtela že drugače, sicer z ravno tako za javnost prijetno melodijo. Gregor Virant bo na predčasnih volitvah nastopil s svojo stranko, so sporočili, »ker je zagovornik preprostih in hitrih rešitev, to pa je najhitrejša pot za vložitev kandidatur«.

Recimo, da so takšne otroške težave normalne in da bi morala biti tudi javnost malce bolj prizanesljiva do porodnih krčev nove politike. Teh bi lahko našli še več, Virant je denimo še avgusta letos v intervjuju za Mladino trdil, da ga politika ne zanima. A denimo, da mu teh lepotnih spodrsrljajev ne zamerimo, saj je vendarle program stranke tisto, kar edino šteje! In res, program, ki so ga predstavili ta teden, dejansko ponuja nekaj vrednot, ki jih v konkurenčni SDS ne najdemo. Virantovi želijo denimo v politični prostor vnesti zmernost, strpnost in sodelovanje. Vrniti želijo znanje in sodelovanje, ljudem pa »ugrabljeno državo«. Želijo ponovno vzpostaviti občutek pravičnosti,

želijo »radikalno in brezkompromisno« debirokratizacijo države in »totalno poenostavitev postopkov«. Toda njihovi doslej predstavljeni konkretni ukrepi so razočaranje.

Lista Gregorja Viranta v svojem programu dejansko ponuja ideje, za katere bi mislili, da jih je ekonomska kriza že zdavnaj odpihnila s političnega repertoarja. Na ta spisek sodijo zamisli o nižjih davkih, manjši državi, razprodaji državnega premoženja, zmanjšanju števila zaposlenih v državni upravi, privatizaciji šolstva in privatizaciji zdravstva. To so seveda vse ideje, ki jih je že pred tem širil krog resetirancev, od katerih so se trije, DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ, DR. MARKO PAVLIHA in Rado Pezdir, sedaj znašli med Virantovimi podporniki. Njihov ideal je bil predsednik vlade kot menedžer, ki bi mu s poti spravili referendum, sindikate, delodajalce, študente in upokojenca. Tako recimo Virantova lista v svojem programu predlaga novo razbremenitev najbogatejših z uveljavitvijo t. i. socialne kapice na socialne prispevke, predlagajo znižanje že tako ali tako nizke obdavčitve kapitalskih dobičkov, želijo zmanjšati pravice redno zaposlenih. S podobnim programom »debirokratizacije«, »totalne poenostavitve« gospodarskega okolja so se leta 2005 preizkusili v Janševi vladi že mladoekonomisti. In kakšen je bil rezultat? Zaradi odpravljanja različnih ovir, denimo pri najemanju kreditov, ali zaradi popuščanja pri prevzemni zakonodaji in zaradi razprodaje državnega premoženja smo doživeli nov val privatizacije, razmah menedžerskih prevzemov, povečanje javnega dolga s 15 na več kot 30 milijard evrov.

SKRITI INTERESI

Jedro stranke Gregorja Viranta je poleg tega sestavljeno tudi iz nekaterih posameznikov, ki jih družijo precej močni, skupni zasebni interese

“BILO BI PRAV, DA SE DRŽAVNI FUNKCIONAR V PRIMERU, KO SO SODNI POSTOPKI PROTI NJEMU V RAZMEROMA RAZVITI FAZI, ČE TOREJ PRIDE DO PRAVNOMOČNE OBTOŽNICE, V ČASU, DOKLER SE STVARI NE RAZČISTIJO, UMAKNE S FUNKCIJE.” - GREGOR VIRANT LETA 2005, ŠE PRED OBTOŽENIM JANŠO

Stran / Page: 18

Doseg / Reach: 58000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 2399 cm²

4 / 7

Na ustanovitvenem srečanju stranke: Predsednik Liste Gregor Virant, Marko Pavliha, ki si želi "izvršilne funkcije," Janez Sustersič, kandidat za poslanca, in zadnja pridobitev stranke, bivši vodja urada za varstvo konkurence Jani Sorsak.

si. Novico o Virantovi kandidaturi je denimo prva objavila revija Reporter na svoji spletni strani. Gotovo ne naključno, saj revijo Reporter upravlja podjetje Delo Revije, sedaj v stečaju, direktor tega podjetja pa je bil ROMAN REP, bivši Virantov državni sekretar na ministrstvu za javno upravo in njegov tesni sodelavec. Lastnik Dela Revij je, kot je znano, tajkun MATEJ RAŠČAN, ki je v zadnjem letu nastopil v treh spornih zgodbah. Pri zgodbi SDS z brezplačniki, za katere je Raščan doniral 300 tisoč evrov. Potem je Raščan z menedžerskim prevzemom potopil podjetje Delo Revije, ob tem pa je hotel tudi na precej sporen način prevzeti tudi časopis Večer, ki bi ga bilo mogoče kreditno obremeniti in izčrpati.

In kdo je zadnji adut, ki ga je Gregor Virant ta teden slovesno predstavil med svojimi podporniki? To je JANI SORŠAK, bivši vodja urada za varstvo konkurence (UVK), pa tudi Raščanova poročna priča, njegov bivši odvetnik in bivši lastnik ter ustanovitelj podjetja Monera, s katerim je sporni Raščan začel svoj menedžerski prevzem. Kot je znano, se je Raščanu veliki posel z Večerom sfižil po tem, ko ministrstvo za kulturo ni hotelo izdati soglasja za prevzem Večera, saj so nekateri Večerovi novinarji - mali delničarji - sprožili upravni spor zoper odločitev urada za varstvo konkurence. Prav urad za varstvo konkurence je sporni posel dovolil. O tem je odločal še v času, ko ga je vodil Jani Soršak. Res je edino, da naj bi se Soršak iz odločanja umaknil, tik pred sprejemom sklepa pa je tudi zapustil UVK iz osebnih razlogov. A kljub temu ostaja sum, da je šlo za dobro usklajeno akcijo in zlorabo

UVK. Delo Revije, kot je potrdil kanejši stečaj, namreč ni imelo sredstev za nakup Večera, na uradu jim je bilo to nedvomno jasno, pa so nakup kljub temu odobrili oziroma vanj celo silili ministrstvo za kulturo.

Iz teh razlogov pa tudi ne moremo kar verjeti obljubi Virantove stranke, da se bo ob vnovični medijski reformi zavzemala za to, da se politika ne bo vmešavala v delo medijev, uredništev in novinarjev. Konec koncev Virantu pri kampanji že sedaj pomaga lastnik največje slovenske radijske mreže LEO OBLAK, avtor sporne pravice do popravka v sedanjih »Grimsovi«² medijski ureditvi. Oblak nam je namreč priznal, da je na prošnjo Rada Pezdirja soglašal, da Virantova lista lahko do konca leta uporablja njegove prostore. S tem je praktično že postal njihov prvi, največji donator in prvi, ki bo lahko zahteval kakšno protiuslugo. Oblak je pred meseci s svojimi referendumskimi grožnjami že dosegel padec novega medijskega zakona, ki je bil usklajen s strokovno javnostjo in novinarskim združenjem, kasneje pa je v parlament poslal zakon, prirojen njegovim interesom.

RESETIRANA DESNICA

Virantov nastop in hiter prevzem dela podpornikov iz vrst SDS sta res - ne glede na program in osebe, ki jih ponuja - pravzaprav že sama po sebi dokaz, da je bilo globoko nezadovoljstvo s politiko v Sloveniji vesplošno in da ni bilo omejeno zgolj na stranke levice. Medtem ko pomeni ZORAN JANKOVIČ le še en, nadaljnji pretres na levi, je šele stranka

GREGORJA VIRANTA prva jasno razkrila krizo tako imenovane slovenske desnice. Trditev JANEZA JANŠE, da ga pojav Virantove liste ne ogroža, seveda ne drži, saj nekatere javnomnenjske ankete nakazujejo, da je stranka z Virantovim odhodom izgubila del podpore.

A kaj v resnici ponuja Virant? Je on lahko nekakšna nova, konservativna stranka v Sloveniji, morda celo alternativa dosedanjemu razvoju? Njegova programska ponudba je na drugi strani žal razočaranje. Ponuja že videne ukrepe in rešitve. Resda smo pred leti ob podobnih ukrepih že imeli fantastično gospodarsko rast. A kljub statističnim rekordom je število revnih v Sloveniji ostalo na praktično isti ravni, smetano pa so pobrali predvsem finančni posredniki in gradbena industrija - ki je sedaj seveda od napihnenosti počila. X

Anketa javnega mnenja

VIRANTA ZA PREMIERA, V PARLAMENTU PA KOALICIJA JANŠA-VIRANT

Dva tedna pred začetkom uradne volilne kampanje je v vodstvu GREGOR VIRANT, kaže javnomnenjska raziskava, ki jo je za Mladino opravila Ninamedia. Na vprašanje, kdo izmed aktualnih favoritov za premierski položaj bi bil najprimernejši za predsednika vlade, je največ ljudi, kar 26 odstotkov vprašanih, izbralo Gregorja Viranta. Virantu z 21,8 odstotka sledi Zoran Jankovič in z 21,3 odstotka JANEZ JANŠA.

Rezultati kažejo, da je premier BORUT PAHOR praktično že skorajda izločen iz igre, saj je dobil zgolj štiri odstotno podporo, uvodni zagon pa je pošel tudi MATJAŽU HANŽKU s stranko TRS. Ob tem je sicer treba upoštevati, da je bila anketa narejena 17. in 18. oktobra, ko je bila v središču javnomnenjske pozornosti prav Virantova lista, ki je tedaj or-

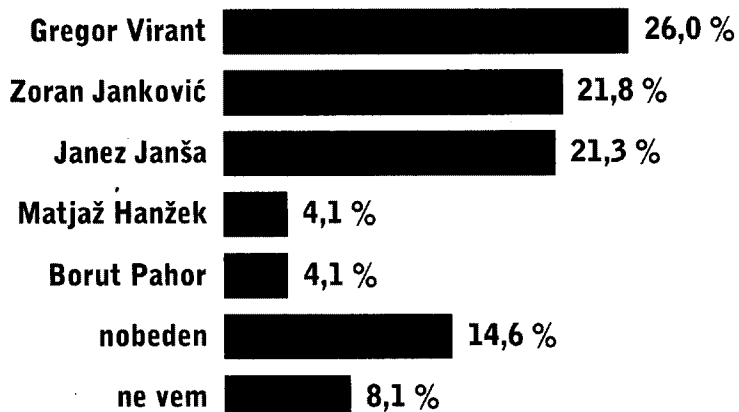
ganizirala svoja prva medijsko odmevna srečanja. Čeprav približno 15 odstotkov vprašanih ni izbralo nikogar, pa naše tokratno merjenje vendarle kaže na veliko skupno podporo Virantu in Janši pred podporo Jankoviču, Pahorju in Hanžku.

Anketirancem smo ob tem postavili tudi vprašanje, katero koalicijo bi najraje podprli. Izbrali smo nekaj možnih kombinacij, kombinacijo Janša-Virant, Janša-Pahor, Jankovič-Pahor in Jankovič-Virant. Kombinacijo Jankovič-Janša smo izpustili, ker je Jankovič takšno možnost že zavrnil. Rezultati kažejo, da bi bila za ljudi razmeroma najbolj sprejemljiva kombinacija Janša-Virant. To je izbralo 30 odstotkov vprašanih. A je ob tem vendarle treba tudi upoštevati, da je skoraj 40 odstotkov vprašanih zavrnilo vsakr-

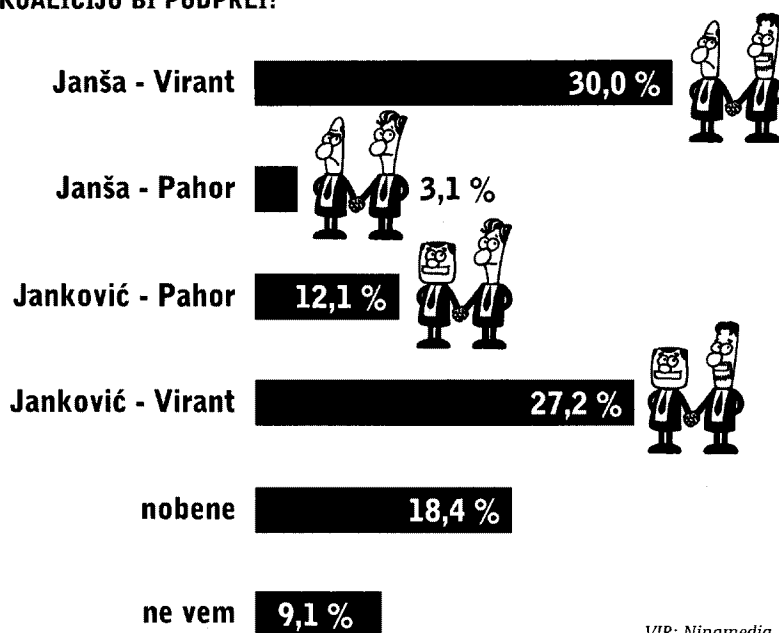
šno kombinacijo z Janšo. Tako bi recimo 27 odstotkov ljudi najraje videlo nekakšno »veliko« koalicijo med Jankovičem in Virantom, 12 odstotkov pa »levo« koalicijo med Jankovičem in Pahorjem.

Zanimivi so tudi rezultati po regijah. Kažejo seveda, da je Zoran Jankovič favorit obeh največjih mest, Ljubljane in Maribora. V Ljubljani in Mariboru ga kot premiera podpira v povprečju 40 odstotkov vprašanih, Virant si je prislužil 12-odstotno podporo, Janša pa 15-odstotno. V Mariboru in Ljubljani sta torej Virant in Janša skupaj šibkejša od Jankoviča. Povsem drugačna so razmerja na podeželju. Tam se je ena tretjina odločila za Viranta in druga tretjina za Janšo. Skupaj sta v naši anketi na podeželju nabrala kar 60-odstotno podporo, Jankovič pa zgolj 10-odstotno. X

KDO IZMED NAŠTETIH BI BIL NAJPRIMERNEJŠI ZA PREDSEDNIKA VLADE?

KATERO KOALICIJO BI PODPRLI?

VIR: Ninamedia, 17. in 18. 10. 2011, n=700

LISTA GREGORJA VIRANTA V SVOJEM PROGRAMU PONUJA IDEJE, KOT SO ZNIŽANJE DAVKOV, KRČENJE SOCIALNIH PRAVIC, PRIVATIZACIJA ŠOLSTVA, ZA KATERE BI MISLILI, DA JIH JE EKONOMSKA KRIZA ŽE ZDAVNAJ ODPIHNILA S POLITIČNEGA REPERTOARJA.

”Ker v kriznih časih potrebujemo pragmatično politiko”

BIVŠI PREDSEDNIK DRŽAVE MILAN KUČAN O SVOJI PODPORI JANKOVIČU
BORUT MEKINA, FOTO BORUT PETERLIN

Zakaj ste tako odločno podprli prav Jankovića, ne pa drugih novih kandidatov, ki vstopajo v politiko, recimo Matjaža Hanžka?

► Program gibanja za trajnostni razvoj TRS mi je zelo blizu in upam, da bo ta stranka v prihodnje imela pomembno vlogo na slovenskem političnem prizorišču in vpliv na naš razvoj. Tudi na teh volitvah, ki jo časovno prehitevajo, želim stranki čim boljši uspeh. Slovenija potrebuje politiko, ki bo v času razčlovečenega finančnega kapitalizma tudi vrednotno osmišljala družbeni razvoj, hkrati pa v teh kriznih časih tudi pragmatično politiko, ki je že dokazala, da zna povezati stroko za uspešno in učinkovito uresničevanje programskih ciljev.

Toda ali ni Janković vendarle predstavnik finančne elite, ki se je obogatila s tranzicijo, in sicer neupravičeno, kot je pokazala sedanja ekonomska kriza?

► O tem, kdo se je in kdo se ni neupravičeno obogatil, morajo presoditi pristojne institucije. Da se ti postopki tako dolgo in brez epiloga vlečejo, je slabo, ker to zastruplja družbeno ozračje, omogoča politične manipulacije in diskvalifikacije ljudi ter najeda pravno in socialno državo.

Preseneča tudi dejstvo, da se ste distancirali od SD. V preteklosti ste večkrat opravičevali položaj Boruta Pahorja, ki je vodil vladno v času globoke recesije. Ali podpora Jankoviću vendarle ni tudi kritika dela Boruta Pahorja?

► Glede na to, da nisem bil vpet v SD, se tudi distancirati nisem mogel. Res pa sem bil njen volivec. Nikakor ne odrekam dosežkov niti vladi niti njenemu predsedniku. Še posebej pri ohranjanju socialne stabilnosti družbe. Doseženi so bili v zelo zahtevnih mednarodnih gospodarskih okoliščinah, ko je kriza šele stopila na svojo uničujočo pot in pokazala tudi vso slabo dediščino prejšnjih let. Hkrati je naletela tudi na ostre opozicijske blokade nekaterih pomembnih iniciativ. A dejstvo je, da vlada ni bila najboljše vodena, da ni znala določiti jasnih prioritet, nanje usmeriti vse svoje pozornosti in jih

zajeti v celovit paket zakonodajnih in drugih ukrepov ter imeti pobudo v dialogu o alternativnih rešitvah s socialnimi partnerji. Nasploh pa politična podpora ni dana zaradi političnega voditelja ali strankarske elite, pač pa zaradi Slovenije.

Novi predsednik vlade, če hoče biti alternativa, ne sme ponoviti tega, kar sta naredila oba predhodnika, Janez Janša in Borut Pahor?

► Bolj pomembno je, kako bo znal v sedanjih kriznih razmerah nadgraditi tisto, kar sta dobrega naredila njegova predhodnika, predvsem pa povezati in uskladiti razvojne strategije in ukrepanja različnih sektorjev, ki se zdaj med seboj tudi izključujejo.

Bi morala prihodnja vladna politika iti v smeri minimalne ali ozke države? Ali na drugi strani podpirate ideje, kot so ponovna obdavčitev premožnejših, da-

vek na finančne transakcije ali nekakšen boj proti davčnim oazam?

► Slovenija bi potrebovala kakovostno in učinkovito državno upravo, ki je v službi državljanov. Potem bi lahko bila tudi manj številna. Kar zadeva obdavčitev, pa ideje, ki jih omenjate, podpiram.

Podpirate recimo idejo Zaresa, da bi po vzoru Švedske tudi v Sloveniji plačana dohodnina postala javna informacija?

► Da.

Znana je vaša izjava, da Slovenija potrebuje žlahtno, konservativno stranko. Bi lahko kaj takšnega nastalo iz Virantove skupine?

► To bo pokazal čas. Enako kot pričanje, da gre v bistvu za neoliberalistično ponudbo razvoja slovenske družbe.

Kakšna pa je po vašem bistvena razlika med Virantom kot novo stranko na desnici in SDS ali Janezom Janšo?

► Gospod Virant obljublja strokovnost in neideološkost. Sicer pa bodo programi in dejanja pokazali razlike.

Kako transparentne so po vašem te nove alternative? Mnogi se namreč sprašujejo, ali nastop Viranta ni dogovorjen s SDS, isto pa bi lahko rekli tudi za nastop Jankovića. Konec koncev so vse leve stranke dogovorno obstruirale zaslišanje Jankovićevega sina v

parlamentu.

► Svet zarot ni moj svet. S špekulacijami se ne ukvarjam. Navsezadnje sta za svoje volilne liste oba zastavila svoje ime.

Novi obrazi so načeloma vedno dobrodošli, toda ali po drugi strani ne drži tudi, da bo odgovornost v slovenski politiki precej načeta, če bomo vsake štiri leta volili nova gibanja brez znane preteklosti?

► To je resen problem. Nastane pa vselej, kadar v političnih in državnih strukturah, zlasti v strankah, ni normalne generacijske kadrovske obnove. To se je zgodilo tudi v Sloveniji. ✕

”Svet zarot ni moj svet. S špekulacijami se ne ukvarjam. Janković in Virant sta za svoje volilne liste oba zastavila svoji imeni.”